

Ordføreren (Vjerring): Jeg skal ganske villigt indrømme, at jeg ikke ved denne Sags første Behandling var saa heldig at forstaae den ærede Landstingsmand. Jeg kan ikke see, at den Mening, han nu har fremfat, laa i hans Ord dengang; men det forekommer mig heller ikke, at man efter den senere Fortolkning af den ærede Landstingsmand kan være berettiget til at sige, at den af ham foreslaaede Bestemmelse ligger i Forholdets Natur, thi i saa Fald maatte den i andre Stater, hvor der er lovgivende Forsamlinger, ogsaa være gjældende. Der findes imidlertid ikke denne Regel; tværtimod med Undtagelse af Norge, troer jeg ikke, at der nogetsteds findes en saadan Bestemmelse som den, den ærede Landstingsmand vil gjenindsføre. Det kan altsaa ikke ligge i Forholdets Natur i Almindelighed; men jeg veed ikke, om den ærede Landstingsmand meente Forholdets Natur specielt i denne Forsamling. Det kan jeg dog ikke troe. Det forekommer mig, efterat den ærede Landstingsmand nu har udviklet Tanken med sit Forslag, at det egentlig ikke gaaer ud paa Andet, end at give en Minoritet, som muligvis kan være mindre vel tilfreds med Ledelsen af Forsamlingen, Leilighed til at give Formanden en Karakter, saaledes, at naar han vælges igjen med en meget ringe Majoritet, har han et stort Spørgsmaalstegn ved sin Karakter, og bliver han valgt med en meget ringe Minoritet imod sig, saa har han et Pryds ved sin Karakter. Det forekommer mig virkelig ikke at være værd af denne Grund at gjøre Forandringer i denne Henseende; thi det vil kun foraarsage Tidsspilde for at naae et hyerst kummerligt Resultat. (Christensen: Maa jeg bede om Ordet!) Jeg skal derfor anbefale Thinget at stemme mod dette Forslag.

Christensen: Jeg skal blot tillade mig to korte Bemærkninger; den ene er den, at Tidsspilde kan der ikke være Tale om ved Noget, der tager saa liden Tid som disse Omvalg, og Thinget har hidtil ikke været saa overvældet af Forretninger, at det kan komme i Betragtning. Den meget smagfulde Sammenligning med

Charakterer, som den ærede Ordfører har anstillet, skal jeg meget villig acceptere. Jeg troer, at det er naturligt og nyttigt, at Formanden, ved de flere eller færre Stemmer, der votere for eller imod ham, faaer at vide, hvorledes Dommen blandt Medlemmerne er om hans Udøvelse af sin Function, og jeg troer, at — Et af To — er det bedre, at Formanden lider en lille Smule ved denne Charaktergivning — som den ærede Ordfører, og ikke jeg, har betegnet det —, end at hele Thinget skal lide derved. Jeg paastaaer, at hele Thinget lider, naar saa omtrent Halvdelen af Thingets Medlemmer maatte antage at have Grund til at være meget utilfreds med Udøvelsen af en eller anden af de Functioner, hvorom her handles, og er denne Utilfredshed tilstede, troer jeg, at det er den naturlige, rette og gode Veie, at den kommer til at udtale sig saaledes, som det vil ske igennem mit Forslag.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke, at jeg troer, at den Forudsætning, hvorfra den ærede Landstingsmand gif ud, er aldeles ubegrundet.

Frolund: Til Støtte for det Forslag, der er fremkommet fra min ærede Nabo (Christensen), skal jeg tillade mig, idet jeg forøvrigt henholder mig til hans Ytringer, endnu at bemærke, at naar vi lægge Mærke til, hvorledes det hidtil er gaaet, har Thinget jo i det første Møde, da Formandsvalget foregaaer, sædvanligt langtfra været fuldtalligt. Som oftest er der kun forholdsvis saa Stemmer tilstede, saa, selv om Valget maatte falde paa En, som man maatte være mindre tilfreds med, blev man dog nødt til at beholde ham for hele Sessjonen, skjøndt han ligesvem var valgt ved et Tilfælde. Det blev bemærket forrige Gang, at man i Folkethinget havde seet, at Formanden jævnligen blev valgt saagodt som eenstemmigt. Dette kan nu paa ingen Maade anvendes her i Thinget; her er det langtfra Tilfældet. Her er Formanden i de sidste Aar kun valgt med en overordentlig ringe Majoritet, og dette er et Beviis paa, at der er et stort Parti tilstede, som ikke ønsker ham til Formand.